

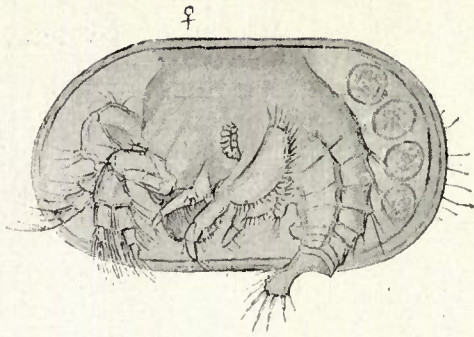

Fig. 3.

Weibchen von *Cytherella abyssorum* G. O. Sars von der linken Seite.
(Nach Sars).

von der des Männchens dadurch, dass sie hinten höher und breiter ist. Zugleich sind die Klappen des Weibchens am Hinterende gewöhnlich rechteckig umbogen, während sie beim Männchen hinten gleichmässig nach innen biegen. Von oben oder von unten gesehen ist der Umriss der Schale des Weibchens dann auch ungefähr keilförmig und des Männchens ungefähr ellipsenförmig. Ueberdies haben die Klappen des Weibchens hinten an der Innenseite meistens zwei runde Vertiefungen, in denen wahrscheinlich die Eier und Embryonen aufbewahrt wurden. Beim Männchen fehlen diese Vertiefungen. Die Klappen sind da viel flacher.

Die Annahme des Geschlechtsdimorphismus hat uns einen grossen Schritt weiter gebracht. Wir können jetzt fünfzehn *Cytherella*-Arten aus den obern Kreideschichten von Limburg unterscheiden, während BOSQUET aus allen Schichten nur fünf beschrieben hat. Ausserdem beschreibt er nur die Weibchen, während wir nach vielem Suchen bei den meisten auch die Männchen gefunden haben.

Alle Rätsel sind aber noch nicht gelöst. Es gibt noch ein paar Arten, von denen wir nur die Männchen kennen. Hierdurch kann eine Art aber nicht allein vertreten sein. Dieses ist wohl möglich durch Weibchen allein, wie bei einigen rezenten Ostrakoden-Arten wahrgenommen ist.

Jetzt sind schon die meisten von uns gefundenen *Cytherella*-Arten beschrieben und in verschiedenen Stellungen photographiert.

Es ist nicht unmöglich, dass das Studium der Gattung *Cytherella* Einfluss haben wird auf die Kenntnis der Ostrakoden aus dem Silur. Man findet nämlich in der Literatur zweierlei Auffassungen über die Stellung einiger dieser Ostrakoden. Was Prof. BONNEMA als Vorderende der Schalen vieler silurischen Ostrakoden betrachtet, wird von Dr. ULRICH und Dr. BASSLER, bekannten amerikanischen Ostrakodenkennern, als Hinterende gedeutet.

Beim Bestimmen der Verwandtschaft der Ostrakoden ist dies eine grosse Schwierigkeit.

Um dieses Problem zu lösen könnte man z.B. versuchen, eine oder mehrere Zwischenformen zu finden, welche die silurischen Ostrakoden

mit den rezenten verbinden. Nun scheint es, dass eine unserer *Cytherella*-Arten solch ein Zwischenglied ist, da ihre Form viel Uebereinstimmung hat mit den silurischen *Bollia*-Arten. Ist dies wirklich der Fall, so würde BONNEMA recht haben.

Tafelerklärung.

Alle Figuren beziehen sich auf *Cytherella denticulata* BOSQUET.

Vergrößerung 57 ×.

- Fig. 1. Ganze Schale eines erwachsenen Weibchens von der rechten Seite.
- Fig. 2. Dieselbe von der linken Seite.
- Fig. 3. Dieselbe von unten.
- Fig. 4. Rechte Klappe eines erwachsenen Weibchens von innen.
- Fig. 5. Linke Klappe eines erwachsenen Weibchens von innen.
- Fig. 6. Ganze Schale eines erwachsenen Männchens von der rechten Seite.
- Fig. 7. Dieselbe von der linken Seite.
- Fig. 8. Dieselben von unten.
- Fig. 9. Rechte Klappe eines erwachsenen Männchens von innen.
- Fig. 10. Linke Klappe eines erwachsenen Männchens von innen.
- Fig. 11. Ganze Schale eines jungen Weibchens von der rechten Seite.
- Fig. 12. Dieselbe von der linken Seite.
- Fig. 13. Dieselbe von oben.
- Fig. 14. Dieselbe von unten.
- Fig. 15. Ganze Schale eines jungen Männchens von der rechten Seite.
- Fig. 16. Dieselbe von der linken Seite.
- Fig. 17. Dieselbe von oben.
- Fig. 18. Dieselbe von unten.

Nogmaals *Thyris fenestrella*.

In het vorig maandblad staat dat de rups 7 ware pooten heeft, dit moet zijn 5, daar ze aan de voorlaatste ringen ontbreken.

Bij een rups, dit jaar gekweekt, zijn de zwarte wratjes allen vrijwel even groot en allen van enkele haren voorzien. Bij de tweede rij van boven bevindt zich rechts en links onder elke wrat een klein zwart puntje.

De bovenste wratten op den laatsten ring zijn tot een symmetrisch zwarte vlek samengesmolten.

Maastricht, 1 Sept. 1928.

J. C. RIJK.

EEN NIEUWE LIMBURGSCH VIND- PLAATS VAN DE MOESVEDERDISTEL, *CIRSIIUM OLERACEUM* SCOP.,

door J. H. H. de Haan.

Cirsium oleraceum is door de Wever in 't Jaarboek van ons Genootschap 1920—1923 blz. 27 voor een aantal plaatsen in Z.-Limburg vermeld.

Ook Heukels vermeldt haar voorkomen:

„In vochtige weilanden en langs slooten. Leeuwarden, Den Haag, Leiden, op een paar plaatsen in Zuid-Limburg”

Omtrent onze Zuid-Limburgsche vindplaatsen vergelijkte men verder: E. Heimans, „De Herkomst van de Geulflora”, De Levende Natuur, dl. 19 pag. 97 en 101.

Maar ook in Midden-Limburg wordt de Moesvederdistel aange troffen!

Te Nederweert bevinden zich twee plekken ongeveer 30 M. van elkander gelegen langs een sloot. Het aantal voorkomende planten is niet zoo bijzonder groot, zoodat moet worden verondersteld, dat de planten elk jaar worden afgemaaid, hetgeen niet is uitgesloten.

Weert, Aug. 1928.

LIJST

van enige aangevoerde planten, gevonden te
Echt en omstreken sinds 1912.

(afkortingen: sp. = langs 't spoor,
p. = op puinhopen of ruigten,
b. = op bouwland,
w. = in weide).

Glaucium corniculatum (p. '14—'22).

Sisymbrium altissimum (p. '22).

Sisymbrium orientale (p. '22).

Erysimum repandum ('14—'22 op meerdere plaatsen p.).

Erysimum orientale ('14—'27 id.).

Camelina vulgaris (α pilosa en β subglabra '14).

Lepidium draba (langs wegen, standhoudend en zich uitbreidend).

Bunias orientalis (p. '15—'21).

Althaea hirsuta (p. '19).

Bupleurum rotundifolium (sp. '15).

Oenothera biennis (sp. '14—'21).

Oenothera muricata ('14 op bouwland).

Potentilla argentea ('12—'28 sp.).

Medicago falcata ('12—'28 sp.).

Medicago arabica (éénmaal, '16 sp.).

Astragalus glycyphyllos ('12—heden, standhoudend en zich uitbreidend — in taluds).

Coronilla varia ('13—'22 sp.).

Vicia pannonica (witgeel en vuilpurper '13—'22, op meerdere plaatsen).

Vicia grandiflora ('13—'28 w.).

Vicia hybrida (éénmaal, '13 sp.).

Vicia narbonensis var. β serratifolia (éénmaal, '13 w.).

Lathyrus sativus ('13—'18 w.).

Anchusa italica ('28 p.).

Salvia verticillata ('26—heden standhoudend, te Pey b.).

Galingsoga parviflora ('14 Maasoever).

Artemisia biennis ('21, breidt zich snel uit p.).

Matricaria discoidea ('14, zich snel uitbreidend op versch. plaatsen).

In totaal 'n 28 versch. soorten of var., waaronder 9 Vlinderbloemigen en 7 Kruisbloemigen. Van deze twee fam. komen nog wel enkele andere soorten voor. Ze zijn echter vaak moeilijk te determineren.

Na een of meer jaren „the struggle for life” gestreden te hebben, gaan ze gewoonlijk onder, overwoekerd en verdrongen door omringende inheemse planten, vooral wanneer ze op puinhopen of ruigten voorkomen.

Astragalus glyc. en *Matricaria disc.* is hier wel ingeburgerd. *Artemisia biennis* is ook op weg. Steeds grotere terreinen neemt ze voor zich in beslag. We zullen evenwel moeten afwachten of deze mooie forse plant, met 't fijn ingesneden blad zich hier definitief vestigt.

We hopen dat deze lijst, ver van een dorre opsomming te zijn, voor hen, die zich met plantengeographie bezighouden, dienstige gegevens bevat.

E. Aug. '28.

R. GEURTS.

JONGE LANDSALAMANDERS.

(*Salamandra maculosa*).

In 't laatste Meinummer van 't Maandblad deelde 'k mee, hoe 'k gedurende 'n paar uren in 't Maastrichter Natuurh. Museum aan 't kraambed was gezeten van 'n Landsalamander, gevangen te Geulle en heb kunnen nagaan hoe de jongen ter wereld kwamen. 'k Zag bij die gelegenheid 23 doodgeboren en zooals 'k toen meende 13 levende beestjes uit de moeder-vulva komen.

Later is me gebleken, dat 't getal dezer laatsten 17 bedroeg. Alles en alles bij elkaar dus 't respectabele getal van 40 stuks.

Dit aantal overschrijdt derhalve aanzienlijk 't getal, 'twelk ons gegeven wordt in den op den oogenblik verschijnende *Fauna van Nederland* onder Redactie van Dr. H. Boschma, in samenwerking met Dr. L. F. de Beaufort, Prof. Dr. P. N. van Kampen, Prof. Dr. E. D. van Oort, Dr. H. C. van Redeke en Prof. Dr. N. Roepke.

In aflevering III toch, blz. 10, vind ik: „.... de paring heeft in voorjaar of zomer plaats. Eerst in het volgende voorjaar worden 10—15 levende jongen geboren”.

Brehm vertelt van 'n Landsalamander, die 42 jongen ter wereld bracht en vervolgt dan: „Gewöhnlich werden nur 8, 16 oder 24, seltener 30—42 gleichzeitig oder doch bald nacheinander, in einem Zeitraume von 2—5 Tagen ungefähr, zur Welt gebracht, und zwar solche von fast gleicher Grösze und demselben Grade der Entwicklung”. Mijn Salamander speelde alles klaar in enkele uren.

Zooals 'k in 't boven geciteerde Meinummer